

ת"פ 55415/08/15 - מדינת ישראל נגד מרסל בן חמו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 55415-08-15 מדינת ישראל נ' בן חמו(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרסל בן חמו (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד דפנה קרפל ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד נעמי לוינוב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **התפרצות לבית מגורים**, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
ב. **ניסיון גניבה**, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 25 לחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **ביום 27.8.15, סמוך לשעה 04:50, התפרץ הנאשם לבית באופן שבו פתח את חלון ההזזה בסלון. בהמשך לכך, נטל הנאשם מהבית שעון, מצית ונעלי ספורט אך נתפס בכף.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הודה והורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 57, עלה ארצה עם משפחתו בשנות החמישים. סיים 8 שנות לימוד והפסיק את לימודיו, חבר לחברה שולית, השתמש בסמים והחל במעורבות פלילית בגיל צעיר. מזה קרוב ל-40 שנה מנהל הנאשם אורח חיים שולי והתמכרות. בהתייחסו לעבירות הכחיש הנאשם את המיוחס לו, תיאר כי ברקע ויכוח בינו לבין המתלוננים. עם זאת קיבל הנאשם אחריות על דפוסיו הבעייתיים וביטא רצון מסוים לשנות את אורחות חייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק להליך טיפולי ואולם נוכח חוסר יכולתו להירתם להליך טיפולי אינטנסיבי הופנה הנאשם למרפאה המטפלת באמצעות קבלת תחליף סם. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול שם עולה כי הנאשם סיים את תהליך הקבלה, אך בפועל לא החל בהליך מפני שהמשיך להשתמש בסם מסוג הרואין, ובהמשך ניתק

עימם קשר. בהמשך ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לטיפול, אך הנאשם הגיע לבצע בדיקה אחת, אשר העידה על שימוש בסמים, וכן קיבל טיפול בתחליף סם בהזדמנות אחת ומאז לא יצר קשר. כמו כן סירב לשלם את הסכום הנדרש לטיפול וניתק קשר עם גורמי הטיפול. להתרשמות הגורמים הטיפוליים הוא נעדר תובנה לחומרת מצבו ולא קיימת אצלו כל מוטיבציה לטיפול. בהמשך ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להליך טיפולי ואולם הוא נמנע מליצור קשר עם שירות המבחן או עם גורמי הטיפול. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל דפוסים התמכרותיים כרוניים ומושרשים, בעל תלות גבוהה בסמים ומתקשה להתגייס לצורך עריכת שינוי בחייו. הוא נעדר מוטיבציה להשתלב בטיפול ונעדר יציבות תפקודית לאורך השנים. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, כאשר שורש הסיכון נעוץ בבעיית ההתמכרות לסמים, כשבמידה והיה מצליח לגייס כוחות לטיפול גמילה היה בכך כדי להוות גורם ממתן ומפחית סיכון. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נטליה אוסטרובסקי ורוטל אהרנוביץ, הנאשם הורשע בעבירת התפרצות וניסיון לגניבה אשר היתה מושלמת אלמלא נתפס בכף. תסקירי שירות המבחן מלמדים על ההזדמנויות שניתנו לו ואולם שירות המבחן לא מצביע על אפיק או תקווה שיקומית. הנאשם לא נטל אחריות למעשיו, לא התמיד בטיפולים וניתק קשר עם שירות המבחן. מדובר בעבירה חמורה כאשר הערך המוגן הינו שמירה על שלום והציבור ועל רכוש. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד. מתחם העונש הינו בין שנת מאסר עד ל- 3 שנות מאסר. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ממושך לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד נעמי לוינוב, הנאשם הודה, נטל אחריות וחסך זמן יקר. כתב האישום תוקן באופן משמעותי. מדובר באירוע בודד, ללא עבירות נלוות, אשר נעשה ללא תחכום או תכנון מוקדם, ללא אמצעים מיוחדים. הנאשם גנב מכל הבא ליד כאשר המניע למעשיו הוא התמכרות לסמים. הנאשם נתפס במקום האירוע, נעצר ובהמשך שוחרר למעצר בית ושהה בתנאים מגבילים כמעט שנה. הנאשם מכור לסמים מגיל צעיר ומתקשה להיגמל. הנאשם מגיע ממשפחה עם בעיות רבות ומשמעותיות. אימו חולה ומאושפזת זה זמן מה. הנאשם לוקח אחריות על דפוסיו הבעייתיים. מקור הבעיה גם לפי שירות המבחן, הוא ההתמכרות לסמים. לפני 3 חודשים נגמל הנאשם מסמים. הוצג מסמך המעיד על כך שהנאשם פנה ליחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות בעירו ומסר בדיקת שתן נקיה מסמים. לפיכך עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.
7. הנאשם טען כי הוא חזר למוטב.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על קניינו של אדם וכן הגנה על תחושת הביטחון של הציבור.
10. עבירת ההתפרצות לבית מגורים פוגעת קשות בתחושת הביטחון של הציבור, ולפיכך מחייבת ענישה הולמת. כדברי כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10): "חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר

בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש". באופן דומה הבהיר כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08), כי פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש. אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר וליבו נמלא תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון. הפריצה אינה רק לבית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. אף כב' השופט ס' גובראן ברע"פ 244/10 **מיור נ' מדינת ישראל** (25.1.10) חזר ושנה כי יש לנקוט גישה מחמירה בענישה על עבירות ההתפרצות לבתים, אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם.

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. הנאשם התפרץ לבית מגורים, נכנס דרך חלון הבית מבלי שגרם לנזק ולא הצליח בסופו של דבר להשלים את מעשה הגנבה מפני שנתפס בכף.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת התפרצות לדירת מגורים. הנאשם התפרץ לדירת המתלונן, בכך שנטל את מפתח הדירה מארון החשמל ונכנס פנימה. המתלונן ראה את הנאשם בדירתו, וזה ברח מן הדירה. לנאשם עבר פלילי מכביד. נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל (שלוש וחצי שנות מאסר כולל הפעלת מאסרים על תנאי).

ב. ברע"פ 3063/11 **כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למגורים בכוונה לבצע עבירה, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום גזר על הנאשם צו מבחן למשך שנתיים, וכן שירות לתועלת הציבור. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ג. ברע"פ 5090/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (17.7.13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה ובגניבה ונידון ל- 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד.

ד. ברע"פ 659/13 **אביכזר נ' מדינת ישראל** (28.1.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים ובעבירות נלוות, ונדון ל- 14 חודשי מאסר בפועל.

ה. בע"פ (מח' חי') 17277-02-13 **מדינת ישראל נ' פסחוב** (2.5.13), התקבל ערעור של המדינה על קולת העונש של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבית מגורים בצוואת כדי לבצע עבירה. בית-משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, חלקם בחופף וחלקם במצטבר לעונש אותו ריצה באותה עת. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם ל-15 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו ריצה הנאשם באותה עת.

- ו. בעפ"ג (מח' חי') 7850-08-15 **מדינת ישראל נ' פרלמן** (29.10.15), התקבל ערעור של המדינה על קולת עונשו של נאשם, אשר הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי מכביד, ואף הופעל כנגדו מאסר מותנה.
- ז. בע"פ (מח' נצ') 7901-11-14 **מדינת ישראל נ' לואבני** (3.2.15) התקבל ערעור של המדינה על קולת עונשו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של גניבה והתפרצות למקום מגורים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם ל-13 חודשי מאסר בפועל.
- ח. בע"פ (מח' י-ם) 19885-07-11 **ששון נ' מדינת ישראל** (24.11.11), נדחה ערעורם הן של המדינה והן של הנאשם, אשר הורשע בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים לשם ביצוע גניבה או פשע, ונדון למאסר בפועל למשך 12 חודשים, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 14 חודשים.
- ט. בעפ"ג (מח' י-ם) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנן** (7.7.14), התקבל ערעור של המדינה על קולת העונש של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של ניסיון התפרצות לבית מגורים. בית משפט השלום גזר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת ארבעה חודשי מאסר על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצטבר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם ל-13 חודשי מאסר בפועל כולל המאסר המותנה שהופעל כולו בחופף.
- י. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 5599-04-14 **ערב נ' מדינת ישראל** (17.6.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של התפרצות למקום מגורים בצוותא, ניסיון גניבה, היזק לרכוש והפרת הוראה חוקית. העבירה בוצעה עם אחרים תוך תכנון מוקדם ותחכום. נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם התפרץ לדירה בשעת לילה מאוחרת, כאשר ישנו סיכוי משמעותי כי בעלי הדירה ימצאו בה. בעבירת התפרצות לבית מגורים טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה אף במקרים שבהם המבצע כלל לא התכוון לכך. הנאשם נטל מהבית, שעון, מצית וזוג נעלי ספורט ואולם נתפס בכף. הנאשם ביצע את המעשים על רקע התמכרותו לסמים.
14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ-10 חודשי מאסר בפועל ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.
15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו ממין העניין נוכח התמכרותו של הנאשם לסמים וביצוע עבירות על רקע התמכרות זאת. ואולם על אף שהנאשם הופנה, מספר פעמים, להליך טיפולי, הוא בחר שלא לשתף פעולה עם גורמי הטיפול ואף ניתק עימם קשר. שלושת תסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו של הנאשם הינם שליליים ושירות המבחן לא בא בשום המלצה טיפולית. אישור מהיחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות מיום 25.10.16 לפיו ביצע הנאשם בדיקת שתן לאיתור שימוש בהרואין ביום 2.10.16 אשר נמצא נקיה, וכן בקשתו של הנאשם להיקלט בטיפול ביחידה, אינם מצביעים על הליך שיקומי משמעותי ואין בהם כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1958, מכור לסמים, נעדר תמיכה משפחתית. הנאשם הודה במיוחס לו הגם שבפני שירות המבחן נמנע מלקחת אחריות על מעשיו. הנאשם עזב את ספסל הלימודים לאחר 8 שנים בלבד, חבר לחברה שולית, החל להשתמש בסמים ולנהל אורח חיים שולי ועברייני. הנאשם גדל במערכת משפחתית רב בעייתית ומורכבות המתמודדות עם קשיים כלכליים, בעיות בריאותיות ודפוסים התמכרותיים. לחובתו של הנאשם 21 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ושבל"ר וכן 3 רישומים ללא הרשעה בעבירות דומות החל משנת 1974 ועד לשנת 2010, העבירה האחרונה בוצעה בשנת 2006. חלקן כבר התיישנו. עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם מעלה כי הורשע בעבר בכ- 10 עבירות של התפרצות לבית מגורים וריצה מספר רב של מאסרים בפועל לרבות לתקופות משמעותיות אם כי מאסרים אלה אינם מן השנים האחרונות.

17. עוד נתתי דעתי לכך כי הנאשם היה עצור בתיק זה מספר ימים וכן לכך ששהה בתנאים מגבילים כמעט שנה.

18. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם סובל מהתמכרות לסמים שהינה ברקע לביצוע עבירות חוזרות ונשנות וכן לאור העדר מוטיבציה לטיפול לו הוא זקוק.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הואיל ומדובר בעבירה שבוצעה למען בצע כסף, יש לגזור על הנאשם אף קנס כספי, תוך התחשבות במצבו הכלכלי. כמו כן, יש לחייב את הנאשם בפיצוי המתלונן.

סוף דבר

20. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **13 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 27.8.15 ועד ליום 2.9.15.
- הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדריים ביום 4.11.16 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.10.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.17 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ככל שקיימת הפקדה בהליך המ"ת, הרי שלאחר התייצבות הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו, ישולמו הפיצוי ולאחריו הקנס מתוך ההפקדה. יתרת הפיצוי או הקנס ישולמו כמפורט לעיל.
תנאי שחרורו של הנאשם והערבויות יוותרו על כנן עד להתייצבות הנאשם למאסר.
מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.
זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' חשוון תשע"ז, 08 נובמבר 2016, בנוכחות הצדדים.